

Κ' ἔπιασ' ἡ κόρη μεσ' ἔς τὰ δάκτυλά της
Μὲ πόνο τῶν μαλλιῶν της τὸν σωρὸ
Κ' ἐσφόγγισε μ' αὐτὰ δυὸ δάκρυά της
Ποῦ ἔτρεχαν ἔς τὸ πρόσωπο τῷ χρῶ... .

Ἔπειτα ζήτησ' ἕνα καθρεφτάκι
Τὴν ὄψι της νὰ ἰδῇ τὴν τορινή...
Ἐάν εἶδε, χαμογέλασε λιγάκι
Καὶ εἶπε μὲ ἀδύνατη φωνή

Καὶ μὲ γλυκὸ παράπονο ἡ κόρη:
«—Καλὲ μητέρα, πρὶν ἔς τὸν κόσμον ἔγω
Παρακαλοῦσες νάμουνα ἀγόρι—
Ἄχ, τὸρ' ἀγόρι ἔγεινα κ' ἐγὼ...»

Κι' ἐφίλησε μὲ πόνο τὰ μαλλιά της,
Καθὼς φιλοῦμε φίλο μας νεκρὸ,
Καὶ τᾶσπρωζε ἔς τὸ στρώμα μακρὰ της
Καὶ εἶπε κί' ἄλλο λόγο περὶ πικρὸ*

«—Μητέρα, πάρ' τα' κρύψ' τα' ἔς τὸ συρτάρι
Καὶ κλειδώσε καλὰ μὲ τὸ κλειδί...
Ἐκεῖνος ποῦ μιά μέρα θὰ μὲ πάρη
Τὰ περασμένα πλοῦτή μου νὰ ἰδῇ!»

Γ'

Πετοῦν ἡ μέραι, φεύγουνε τὰ χρόνια...
Ἐσχνιοῦντ' ἡ λύπαι, σβύνουν ἡ χαραῖς.
Λυόνουν τὰ κρῦα τοῦ Γενάρη χιόνια...
Μαδοῦν ἡ πασχαλιαῖς ἡ τρυφεραῖς.

Ζ'

Σὲ σάλα, ποῦ κανεῖς τὸν νοῦ του χάνει
Ἄπὸ τὸ φῶς, τὸν κόσμον τὸν πολὺ,
Κόρη ξανθὴ τῆς νύφης τὸ στεφάνι
Φορεῖ καὶ γέρνει κάτω ντροπαλῆ.

Τὰ καταγάλανά της τὰ ματάκια
Τοῦ οὐρανοῦ μας μοιάζουν ζωγραφιά,
Τὰ χεῖλη της, τὰ δυὸ της μαγουλάκια
Εἶνε δροσιὰ γεμάτα κ' ἔμορφια.

Χαρούμενος τὸ χέρι του τῆς δίνει
Νέος μὲ πρόσωπ' ὅλο γελαστό...
Αὐτὸς καρδιὰ καὶ ἔμορφια ἐκείνη,
Κάνουν οἱ δυὸ ζευγάρι ταιριαστό.

Καὶ λέν: «—Εὐχαριστῶ!..» ἔς τὸν κάθε ἕνα
Ποῦ φέρνει τὴν δική του τὴν εὐχὴ
Μὲ λίγα λόγια ἀπ' τὰ συνειθισμένα:
«—Χρόνια πολλά, καλὰ ἢ εὐτυχὴ!»...

Η'

Ἄς ὁ κόσμος φεύγει μένον οἱ δυὸ μόνοι.
... Σηκώθηκε ἡ κόρη χαροπῆ.
Τὴν ὄψι της χαμόγελο χρυσόνει!
«—Ἰώρα ἐκεῖνο ποῦ σοῦ εἶχα πεῖ...»

Καὶ τοῦδωσε τᾶριστερό της χέρι,
Ἐπὶ τὸ κάτασπρο τὸ γάντι της κλειστό,
Κ' ἔπηρε τὸ κερί γιὰ νὰ τὸν φέρη
Ἐμπρὸς ἔς ἕνα συρτάρι σφαλιστό.

Ἐσκυψε κ' ἐξεκλειδώσε μὲ χάρι
Καὶ ἔβγαλ' ἕνα δίσκο ἀργυρῶ,
Κρυμμένον μεσ' ἔς ἐκεῖνο τὸ συρτάρι
Ἄπ' τῆς ἀρρώστιας τὸν παλῆ καϊρό...

Κ' ἐφίλησε σιγὰ τὸ μέτωπό του
Καὶ μὲ τὰ μεταξένια τὰ μαλλιά
Ἐπέρασε τριγύρω ἔς τὸν λαϊμὸ του
Τετράδιπλη κί' ὀλόχρυση Θηλειά...

Θ'

Καὶ τὸρ' ἀκόμα ἤθελα νὰ ψάλω
Τοὺς ὄρκους τους, τὰ λόγια τὰ γλυκά.
Τὰ σχέδια... τὸ ἕνα καὶ τὸ ἄλλο,
Τὰ τόσα τῆς ἀγάπης μυστικά..

Μὰ ὁ Οὐγκὼ φωνάζει ὄργισμένος
Πῶς ἕνας ἄσπρος ἄγγελος πετᾶ,
Κ' ἐκεῖ μπροστὰ ἔς τὴ θύρα καθισμένος
Τὸ δάκτυλο ἔς τὰ χεῖλη του κρατᾶ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΟΣΙΝΗΣ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Προχθὲς ὑπηρετρία φιλικῆς οἰκογενείας παρου-
σιάζεται εἰς τὴν οἰκίαν τῆς κυρίας Ν***, ἥτις ἔχει
βαρῶς ἀσθενῆ τὸν πενθερὸν της.

—Ἡ κυρία μου, λέγει ἡ Σοφία, μοῦ εἶπε πολλὰ
προσκυνήματα, καὶ τί κάνει ὁ κύριος Ν**;

—Εὐχαριστοῦμεν πολὺ, ἀλλὰ εἶνε πολὺ βα-
ρειά, καὶ ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμὴ φοβοῦμεθα μὴ
τελειώσῃ.

—Μήπως εἶνε ἀνάγκη νὰ περιμένω ἀκόμη λι-
γάκι; !!

*
**

Πανσαρίας τις, πρὸ καιροῦ μὴ ἀντικρούσας τὴν
θύραν τοῦ κεντρικοῦ ταμείου, εἰσέρχεται εἰς τὸ
ἐστιιατόριον.

—Παιδί, πόσο ἔχει ἡ μερίδα ὁ καπαμᾶς;

—Πενήντα λεπτά, κύριε.

—Καλὰ, καὶ ἡ σάλτσα ποῦ εἶνε μαζύ;

—Ἡ σάλτσα δὲν κοστίζει τίποτε.

—Καλὰ* φέρε μου μιὰ μερίδα σάλτσα* ψωμὶ
ἔχω μαζύ μου.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * * Ἡ Ἑλλάς δμοιάζει γόνιμον γῆν κρύπτου-
σαν ἐντὸς ἐαυτῆς ἀνεξολόθρευτα φυτικῆς ζωῆς
σπέρματα. Ὡς ἐκείνης τὴν ἐπιφάνειαν καταβά-
σκει πολλάκις παμφάγον πῦρ καὶ κατακαίει μέ-
χρι βίξης τὰ καλύπτοντα αὐτὴν καὶ κατακο-
σμοῦντα φυτὰ καὶ ὑψίωμα δένδρα, ἀρκεῖ δὲ πάν-
τοτε ὀλίγη τις ἀπὸ τῶν νεφῶν νοτιά καὶ ὀλίγη
θερμότης ἡλιακῆ, ἵνα ἐκ τῶν κεκρυμμένων ἐν αὐτῇ
σπερμάτων ἀναβλαστήσῃ καὶ καλύψῃ αὐτὴν νέος
κόσμος φυτῶν ἀγλαῶν· οὕτω καὶ ἡ Ἑλλάς, καί-
περ καταθροσκηθεῖσα ὑπὸ τοῦ βαρβαρικοῦ πυρὸς
καὶ ἐρημωθεῖσα, διετήρησεν ὅμως ἐν ἐαυτῇ ἱκανὰ
πνευματικῆς ζωῆς σπέρματα, εἰς ὧν τὴν ἀναβλά-
στησιν ἤρκει πάντοτε ὀλίγη δρόσος τοῦ οὐρανοῦ
καὶ ἀσθενῆς τις ἡλιακῶν ἀκτίνων ἐπίδρασις. (Φί-
λιππος Ἰωάννου).

* * * Πολλὴν ἔχει ὁμοιότητα ἡ φύσις τοῦ ἀν-
θρώπου πρὸς τὴν τοῦ οἴνου· διότι ἀμφοτέρω νεοί

ἐκ τῶν δυνάμεων τοῦ νόμου τὸν ἀγρὸν καὶ τὴν ἀπολοικὴν αὐτοῦ κατοικίαν.

Εἶνε φυσικὸν ὅτι ἐν τοιαύτῃ σφοδρᾷ καὶ διηνεκεὶ πάλῃ σθένεται ἡ θαυμασία ἐνεργητικότης, ἥτις χρησιμεύει αὐτῷ πρὸς καταπολέμησιν τῆς φύσεως.

Ὁ *ραγια*, ὡς ὁ Σανθάλις ἀποκαλεῖ τὸν «*zemindar*» ἢ κύριον αὐτοῦ, εἶνε ἀδυσώπητος ὅσον ἀφορᾷ τὴν πληρωμὴν τῆς προσόδου, εἰς ἣν δι-καυῦται. Παρουσιάζονται συμβόλαια, ἅτινα ὁ δυστυχὴς Σανθάλις υπέγραψε, χωρὶς μηδὲν νὰ γινώσκῃ τί περιέχουσιν, ἀλλ' ἐξ ὧν προκύπτει σαφῶς τὸ δικαίωμα τοῦ *ραγια*. Αἱ τοῦ πτωχοῦ ἀγρίου ἔξεις δὲν τῷ ἐπιτρέπουσι νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰς υπερβολικὰς ἀπαιτήσεις τοῦ τοκογλύφου ἢ τοῦ ἰδιοκτῆμονος, ἐφ' ᾧ καὶ οὐδὲν ἄλλο φάρμακον μηχανᾶται, ἢ τὴν βίαν, πλὴν ὁ νόμος εἶνε ἰσχυρότερος αὐτοῦ καὶ ἐπομένως ἐκδιώκεται. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, γινόμενης ἐκμανῆς, καταφεύγει εἰς τὴν φαρᾶν καὶ εἰς τὰ προσφιλῆ αὐτῷ ἀκόντια, ὅπως ἐκδικηθῆ οὐ μόνον τὸν *ραγια*, ἀλλὰ καὶ τὸν *Sirkar*, τουτέστι τὴν Κυβέρνησιν, ἥτις ἐπιτρέπει τοιαύτας λησείας. Τοῦτο ἐπραξέ τῷ 1855, ματαιώσας ἐπὶ δύο ἔτη πάσας τὰς προσπάθειάς τῆς Ἀρχῆς πρὸς καταστολὴν τοῦ κινήματος καὶ παλαίσας γενναίως καθ' ὅλων τῶν δυνάμεων τῶν Ἰνδιῶν διὰ τῶν βελῶν αὐτοῦ μόνον. Τοιοῦτον ὄντα τὸν Σανθάλιν, οὐδεὶς δύναται τουλάχιστον νὰ μὴ οἰκτείρῃ. Καίτοι ὅμως ἡ Κυβέρνησις τῆς Βεγγάλης ἐπραξέ πᾶν τὸ δυνατόν, ὅπως διὰ πατρι-κῆς τῶν νόμων διαχειρίσεως ἐλαττώσῃ τὰ βάρη τοῦ ἀγρίου, καὶ ἀπαλλάξῃ αὐτὸν ἀπὸ τῶν συνεπειῶν τῆς ἀκρίτου αὐτοῦ διαγωγῆς, οὐχ ἥττον ὁ Σανθάλις εἰς νέας εὐρίσκειται πάντοτε ἀμηχανίας, οἱ δὲ πόνοι καὶ αἱ ἀνίαι αὐτοῦ προέρχονται ἐκ τῶν ἐλαττωμάτων τοῦ χαρακτῆρός του. Ἐν τῶν ἐλαττωμάτων τούτων, κοινὸν εἰς πάντας τοὺς ἀγρίους, εἶνε ὁ μέγας ἐξευτελισμὸς τῆς γυναικός. Ἡ γυνὴ ἐν τοῖς Σανθαλικαῖς χωρίοις οὐδὲν ἄλλο εἶνε ἢ φορητὴν ζῶον, ὁ δὲ ἐντιμος καὶ πιστὸς χαρακτῆρ τῶν ἀγρίων τούτων οὐδαμῶς ἀρκεῖ βεβαίως, ὅπως ἀντισταθμίσῃ τὸ ἔνειδος τῆς ἀφορήτου τυραννίης ἣν ἀσκοῦσιν ἐπὶ τῶν γυναικῶν.

Ὁ λόφος τοῦ *Παρασάθ*, ἔνθα ἐτελοῦντό ποτε ἀνθρωποθυσίαι, εἶνε τόπος ἱερὸς παρὰ τοῖς Σανθά-λις. Τὴν σήμερον αἱ τοιαῦται θυσίαι ἀνθρωπίνων ὄντων εὐτυχῶς ἐξέλιπον, ἐξ ἐνός μὲν τῶν Μωαμεθανῶν κατὰ τὴν ὑπ' αὐτῶν κατάκτησιν τῶν Ἰνδιῶν θέντων τέρμα εἰς αὐτάς, ἀφ' ἐτέρου δὲ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως καταργησάσης τέ-λεον τὰς ἀνθρωποθυσίας τῶν *Γόνδε*.

Οἱ Σανθάλις ἐν τούτοις διατηροῦσι μέχρι τοῦδε ἀπερίριστον πίστιν εἰς τὸν *γκαῶν* ἢ ἱερέα καὶ σοφὸν αὐτῶν. Δυστυχῶς οἱ *γκαῶν* οὗτοι, οἵτι-νες εἶνε πολλοὶ, ἀντὶ νὰ καταστήσωσι γνωστὰ εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς τὰ ἴδια αὐτῶν ἐλαττώματα,

ἄπερ εἰσι παραίτια τῶν ἐθνικῶν αὐτῶν συμφορῶν, λέγουσιν αὐτοῖς ἀπ' ἐναντίας ὅτι αἰτία πάντων τῶν δεινῶν αὐτῶν εἶνε ὁ *ραγια* καὶ ὁ *σικάρ*, αἱ δὲ διαβεβαιώσεις αὗται εἰσὶν ἱκαναὶ νὰ ἐνιτχύ-σωσι τοὺς ἀγρίους εἰς τὰς κακὰς αὐτῶν ἔξεις καὶ νὰ ἐρεθίζωσιν αὐτοὺς κατὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς ἐκ τῶν ἐπικινδύνων τούτων ἱεροκρύβων, ὀνόματι *Παμπάρι*, θεωρεῖται ὡς ἅγιος ὑπὸ τῶν ἀμαθῶν φυλῶν τῶν ὀρειῶν. Εἰς αὐτὸν ἀποδίδον-ται θαυματουργοὶ δυνάμεις, ὡς, φέρ' εἰπεῖν, ὅτι θεραπεύει ἀσθενεῖς δι' ἀπλοῦ μόνον λόγου, ὅτι περιπατεῖ ἐπὶ τοῦ πυρὸς καὶ ὕδατος. Γινώσκει τὸ παρελθόν, τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον, καὶ εἶνε ἀνκάρτητος καὶ παντοδύναμος. Τὰ διδάγματα τοῦ ἀνθρώπου τούτου ὑπῆρξαν λίαν δλεθρία εἰς τὸν πτωχὸν, τίμιον καὶ εὐπιστον Σανθάλιν. Ὁ *Παμπάρι* ἐξεγείρει τοὺς ἀγρίους κατὰ τῶν ἰδιο-κτητῶν, κατὰ τῶν τοκογλύφων καὶ κατὰ τῆς Κυβερνήσεως. Συλληθηεῖς ποτε καὶ καθειργθεῖς ἐν τῇ φυλακῇ τοῦ *Sahib-Log* ἐξήλθε, λέγουσι, διὰ θαύματος, βεβαιοῦντες ὅτι εἶνε ἱκανὸς νὰ πράξῃ τὸ αὐτὸ καὶ πάλιν, πιστεύουσι δὲ ὅτι εἶνε προω-ρισμένος νὰ ἀπελευθερώσῃ τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν δυναστῶν του. Πρὸ τινων μηνῶν διεδόθη ἀπὸ χωρίου εἰς χωρίον ὅτι ὁ *Παμπάρι* διέταξε νὰ θυ-σιασθῶσιν ἅπανσι αἱ αἰγες καὶ αἱ λευκαὶ ὄρνι-θες, ὁ δὲ ἀπλοῦς καὶ εὐπιστος λαὸς ὑπήκουσεν εἰς τὸν ἡγέτην αὐτοῦ τυφλῶς. Εἰς τοῦτον δέον νὰ ἀποδοθῆ ἡ ἀντίστασις τῶν ἀγρίων πρὸς ἀπογρα-φὴν τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῶν καὶ ἡ συνάθροισις τῶν πολεμάρχων εἰς τὰ πέριξ τοῦ *Narajimpor*, ὅ-πως ἀντιταχθῶσι κατὰ τῶν ἀξιοματικῶν τῆς Κυβερνήσεως. Τούτου ἕνεκα ὁ *Παμπάρι* ἐπέμφθη εἰς τὴν φυλακὴν τοῦ *Lüknow*, ἐξ ἧς οὐδαμῶς βέ-βαια θὰ σώσῃ αὐτὸν ἢ θαυματουργός του δύναιμις.

Οἱ *Γόνδε* τοῦ *Gaujam* καὶ *Cuttack* εἶνε, κα-θὼς οἱ Σανθάλις, φυλὴ ἀγρία. Μέχρι τοῦ 1848 ἐτέλουν τὴν ἐορτὴν *Mehrial-Pujah*, καθ' ἣν ἔ-θουον ἀνθρώπινα θύματα. Ἄλλ' ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρ-νησις ἀπηγόρευσεν, ὡς εἰρηται, αὐτήν. Καὶ ὅμως λέγουσὶ τινες ὅτι ἐὰν αὐριοῖν ἔπαυεν ἐν Ἰνδίας ἡ ἀγγλικὴ ἐξουσία, οὐδὲν ἔχνος σπουδαῖον τῆς δια-βιώσεως αὐτῆς ἤθελεν ἀπομείνει. Ἄλλ' οἱ ταῦτα λέγοντες ὑποπίπτουσιν εἰς τὸ ἄδικον τοῦ νὰ ἀρ-νηθῶσι προφανῆ γεγονότα, ἥτοι τὴν κατάργησιν τῆς ἀνθρωποθυσίας καὶ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς παι-δοκτονίας τῶν θηλέων, καθὼς καὶ τοῦ ἀπανθρώ-που ἐκείνου δόγματος τοῦ λεγομένου *Satti*, καθ' ὃ ἔθυσιάζετο ἡ χήρα ἐπὶ τῆς ἐπικηδείου πυρᾶς, ἐφ' ἧς ἐκαίετο ἡ κόνις τοῦ ἀποθανόντος συζύγου τῆς. Τὰ τρία ταῦτα εἰσι τουλάχιστον ἰσοβαρῆ πρὸς τοὺς σιδηροδρόμους, τοὺς τηλεγράφους καὶ τὰ ἐν καιρῷ λοιμοῦ βοηθητικὰ μέτρα, περὶ ὧν καὶ τούτων ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἐμερίμνησεν.

Τὰ προωρισμένα διὰ τὴν ἐνιούσιν θυσίαν τοῦ *Μερίαχ-πουγια* θύματα ἐκαλοῦντο *μεριάχ*, καὶ ἠγορᾶζοντο ἐκ τῶν *Παρουβά*, ἀθλίας Ἰνδικῆς

φυλής κατοικούσης ἐν τῇ πεδιάδι, δούλης τῶν *Γόνδς*. Διὰ τῆς θυσίας αὐτῶν ἐπρόκειτο νὰ ἐξυμνήσωσι τὸν θεὸν τῆς γῆς, *Βούρα-Περού* καλούμενον, ὅπως ἀπολαύσωσιν ἀφθόνου ἐσοδείας. Κατὰ τοὺς *Γόνδς* ἡ γῆ ὑπῆρξεν ἐν ἀρχῇ κινητὴ καὶ ἀμορφος μάζα, μηδύλως δυναμένη νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς καλλιέργειαν καὶ ἀνθρωπίνην κατοικίαν. Ὁ θεὸς τῆς γῆς εἶπε· «*Χύσατε αἷμα, αἷμα ἀνθρώπων ἐνώπιόν μου*». Ἡ διαταγὴ αὕτη ἐξετελέσθη, τὸ δὲ ἔδαφος κατέστη γόνιμον καὶ ἀμετάβλητον. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης καὶ ἐντεῦθεν ὁ *Βούρα-Περού* διέταξεν ἵνα προσφέρωνται αὐτῷ τακτικῶς αἱ ἀνθρωποθυσίαι. Ὅσάκις ἔσπειρον ἀγρόν τινα, ἦν ἐπ'ἀνάγκης νὰ γονιμοποιήσωσιν αὐτὸν διὰ τοῦ αἵματος τῶν θυμάτων. Ἐφ'ὅσον διήρκει ἡ τελετὴ τῶν θυσιῶν τούτων, πᾶσα ἔρις ἐλησμονεῖτο, εἰς ἅπαντα δὲ τὰ περίξ χωρία ἐπεκράτει φαιδρότης καὶ εὐροτή. Τὸ δυστυχὲς θῦμα προσήγετο, ἔχον δεδεμένους τοὺς ὀφθαλμούς, εἰς τὸν οἶκον τοῦ ὑπερτάτου ἱερέως καὶ ἐθεωρεῖτο ἱερόν. Ἀπασα αἱ ἐπιθυμίαι αὐτοῦ, ἅπασα αἱ ἰδιοτροπίαι ἐξετελοῦντο παρ'αὐτοῦ. Τὰ θύματα ἦσαν ἀδιαιφύτως ἄνδρες ἢ γυναῖκες, νεανῖαι ἢ παιδίσκαι. Ἡ εὐροτὴ αὕτη, εἰς ἣν συνέρρον χιλιάδες ἀνθρώπων, διήρκει ἐν γένει τρεῖς ἡμέρας. Ἡ πρώτη ἐξ αὐτῶν ἀφιεροῦτο εἰς δικασκεδάσεις καὶ συμπόσια τὴν πρώτην τῆς δευτέρας ἡμέρας τὸ θῦμα προσήγετο ἐπιμελῶς λελουσμένον, καὶ νέα φέρον ἐνδύματα, οἱ δὲ *Γόνδς* ἀφ'ἑτέρου περιεβάλλοντο πομπῶδως κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην τὰ λαμπρότερα αὐτῶν ἱμάτια, οἱ μὲν φέροντες ἐπὶ τῶν ὤμων δέρμα ἄριτον, οἱ δὲ ἔχοντες κεκοσμημένην τὴν κεφαλὴν διὰ πτερῶν ταῶν, καὶ ἄλλοι ἄλλων ἀγρίων πτηνῶν. Οὕτω περιεβλημένοι ἐπήδων καὶ ἐχόρευον εἰς τὸν ἦχον τοῦ τυμπάνου καὶ τοῦ αὐλοῦ, τὸ δὲ θῦμα ὠδήγετο εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκτελέσεως ἐν μέσῳ τοῦ θορύβου καὶ τῶν ἀλλαγμῶν τοῦ λαοῦ.

Τὸ ἄλλος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐτελεῖτο ἡ θυσία, ἦν ἱερόν καθὼς καὶ ὁ διαβῶρον αὐτὸ ῥυαξ. Ἐπὶ τοῦ θύματος ἐρίπτετο κόκκος καὶ ἔλαιον, μετ'ὃ τοῦτο περιήγετο πλειστάκις περὶ τὸ ἱερόν ἄλλος. Ἡ θυσία ἐντούτοις ἐτελεῖτο τὴν τρίτην ἡμέραν, ὅτε αἱ κραυγαὶ καὶ ὁ θόρυβος ἤξωνον εἰς βαθμὸν ἔκτακτον. Πρὶν ἢ τοποθετήσωσιν ἀσφαλῶς τὸ θῦμα ἐπὶ κορμοῦ δένδρου, ἢ ἐπὶ βρύων πρὸς τοῦτο προπαρεσκευασμένων, συνέτριβον τοὺς βραχίονας καὶ τὰς κνήμας αὐτοῦ, ὅπως μὴ δυναθῇ νὰ ἀποπειραθῇ ἀπόδρασιν. Βίτα ἐδένετο εἰς τὸ δένδρον, ὅπου προσήρχετο ὁ *Ἀβάγια*, ἥτοι ὁ λειτουργῶν ἱερεὺς κρατῶν πέλεκυν.

Διὰ τοῦ πελέκειος κατεφέρετο ἐπὶ τοῦ θύματος ἐλαφρὰ πληγὴ, ἱκανὴ ὅπως τὸ πλῆθος δυναθῇ νὰ ἴδῃ τὸ αἷμα ῥέον καὶ καταληφθῇ ὑπὸ σκοτοδίνης. Τῶντι δὲ, μόλις τραυματισθέντος τοῦ θύματος, οἱ πάντες ἐφόρμων ἐπ'αὐτοῦ κραυγάζοντες. Ἐκαστος ἔκοπτε τεμάχιον σαρκὸς, καὶ

τρέχων ἄφινε νὰ πίπτωσιν αἱ σταγόνες τοῦ αἵματος ἐπὶ τοῦ ἄρι ἐσπαρμένου ἀγροῦ αὐτοῦ. Κατατέμνοντες τὸ σῶμα τοῦ θύματος, οἱ *Γόνδς* προσεῖχον πολὺ ὅπως ἀφίνωσιν ἀνέπαφα τὰ ζωϊκὰ μέρη, καθόσον ἐπίστευον ὅτι ὅτω περισσότερον διήρκει ἡ θυσία, τοσούτω πλουσιωτέρα θὰ ἀπέβαινε ἡ συγκομιδὴ.

Αἱ ἀνθρωποθυσίαι ἐγίνοντο ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὸν Ἰανουάριον, ἢ ὅταν ἐνέστηκτε συμφορὰ τις κατὰ τὸν φυλῶν, ἐξ ἧς συνέπιπτε νὰ ἀπαλλαγθῶσιν. Οἱ *Παμβάχ*, φυλὴ κατοικοῦσα τὰς πεδιάδας, ἐξ ἧς ἐπρομνηθύνοντο τὰ θύματα, προὐρίζον αὐτὰ νηπιόθεν διὰ τὴν θυσίαν, καὶ τὰ ἐπώλων εἰς τοὺς προὔχοντας τῶν διαφόρων χωρίων, ἢ εἰς τὸν *Ἀβάγια* ἢ πατριάρχην. Οἱ λαβόντες μέρος εἰς τὴν θυσίαν ὤρσειλον ἵνα ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας μετ'αὐτὴν ἄγωσι σιωπὴν, συνεννοοῦνται δὲ μόνον διὰ σημείων. Μετὰ ταῦτα ἐφονεύετο ταῦρος ἐπὶ τοῦ μέρους, ἔνθα τὸ θῦμα ἐσφάγη, καὶ οὕτω ἐλύετο ἡ ὑποχρέωσις τῆς σιωπῆς.

Κατὰ τὸν χειμῶνα τοῦ 1840 ἡμέραν τινα, καθ' ἣν ὁ εἰσπράκτωρ τῶν φόρων τοῦ διαμερίσματος ἐστάθμευσε μετὰ τῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ ἐν *Πατριγκία*, προσῆλθεν αὐτῷ μία ἐκ τῶν *μεριά*, φυγοῦσα ἐκ τοῦ πλησίον λόφου. Τὸ ἀτυχὲς θῦμα ἦτο παιδίσκη δεκαεξάετις, ἣν ἐπώλησεν ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς διὰ τὴν θυσίαν. Ἐφερρεν εἰσέτι τὰς ἀλύσεις ἐπὶ τῶν βραχιόνων καὶ ἐπὶ τῶν γονάτων. Ἐἶνε περιττὸν νὰ εἴπωμεν ὅτι ἐπροστατεύθη ἀμέσως τεθεῖσα ἐντὸς φιλανθρωπικοῦ καταστήματος ἐν *Μαδρὰς*, ἔνθα θὰ ἐδιδάχθη νὰ παρακαλῇ ὡς χριστιανὴ ὑπὲρ τοῦ σκληροῦ ἀδελφοῦ, ὅστις τὴν ἐπώλησεν.

Ἰεραπόστολός τις ὑπελόγησεν ὅτι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ χριστιανισμοῦ θὰ ἀπέθανον μεταξὺ τῶν *Γόνδς* ἀνθρώπινα ὄντα πλέον τῶν τριῶν ἐκατομμυρίων, θύματα τῆς τε παιδοκτονίας τῶν θηλέων καὶ τῶν εἰς τὸν *Βούρα-Περού* θυσιῶν.

Μεταξὺ τῶν ἐξορτημάτων τῆς Ἰνδικῆς Αὐτοκρατορίας τὸ ἦπτον ἴσως γνωστὸν εἶνε τὸ *Βουστάρ*, ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς *Ραῦποστάνης*, πρὸς ἀνατολὰς τῆς *Γεῦπόρης* καὶ τοῦ ποταμοῦ *Σεβρή*. Οἱ κατοικοῦντες αὐτὸ ἄγριοι ἄγνοοι τὸν αὐτὸν βίον οἶον οἱ πατέρες των πρὸ δισχιλίων ἐτῶν. Ἡ κυριώτερα φυλὴ εἶνε ἡ τῶν *Μάρις*. Τὸ *Βουστάρ* εἶνε κατὰ τὴν ἔκτασιν ὅσον τὸ ἡμισυ τῆς *Ἑλβετίας*, περιλαμβάνει δὲ πρὸς ἀνατολὰς εὐρὸν ὀροπέδιον ἱκανῶς εὐφορον, ἔνθα φύονται εἶδη τινα δημοπρατικῶν καρπῶν. Τὰ λοιπὰ μέρη αὐτοῦ εἰσὶ δάση καὶ λόχαι, ὧν ἐν μέσῳ ἀτίθασσοι, ὡς αἱ τίγρεις καὶ αἱ ὕαινας, περιφέρονται οἱ *Μάρις*. Ἡ τοῦ *Βουστάρ* θερμοκρασία εἶνε ἰσχυροτάτη καὶ φθάνει ἐνίοτε ὑπὸ σκιᾶν 112 βαθμοὺς *Fahrenheit*. Τὸ κλίμα ἐν τούτοις εἶνε ὑγιεινὸν, οἱ δὲ *Μάρις* εἶνε φυλὴ ὠραία, ἰσχυρὰ, εὐσωμος, ευκίνητος καὶ δραστηρία. Ἐκτὸς δὲ τούτου οἱ *Μάρις* εἰσὶ δικασκεδαστικώτατοι.

Παρ' αὐτοῖς ἡ χροΐσις τοῦ νομίσματος ἀγνοεῖται, τὸ δὲ ἐμπόριον ἐκτελεῖται ἀκόμη δι' ἀνταλλαγῆς τῶν ἀντικειμένων, δὲν ὑπάρχουσι δὲ παζάρια εἰμὴ ἐν *Γιουρτζιδουλπάρ*. Καὶ ὅμως ὁ σιδηρὸς εἶνε ἀφθονος ἐν *Βουστάρ*, ὁ δὲ χρυσὸς εὗρηται ἐν τοῖς λόφοις καὶ ἐν ταῖς συμβολαῖς τοῦ ποταμοῦ *Σεβρή*. Ἡ μόνη ἐγχώριος βιομηχανία συνίσταται εἰς εἶδος χονδρῶν πανίου, οὐ μόλις ποιοῦνται χρῆσιν οἱ *Μάρις*. Ῥάκος ἐκ τοῦ πανίου τούτου προσδεδεμένον ἐπὶ τοῦ σώματος αὐτῶν ἀποτελεῖ ὅλην τὴν ἐνδυμασίαν των ἡμέρας καὶ νυκτός. Κοιμῶνται κατὰ γῆς καὶ ἀποστρέφονται μεγάλως τὴν χρῆσιν τοῦ ψυχροῦ ὕδατος. Οὐδόλως κάμνουσι καθάρσεις, ἐπὶ δὲ τοῦ σώματος αὐτῶν ἐπικάθηται πάντοτε παχύτατον στρώμα ῥυπαρότητος καὶ ἀκαθαρσίας.

Ἐν τούτοις οἱ *Μάρις* εἰσὶ δούλοι τοῦ συρμοῦ. Οἱ μὲν ἄνδρες ξυρίζουσι τὴν κεφαλὴν διὰ σκωριῶντος μαχαιριδίου κοπιωδῶς καὶ ἐπιπόνως, ἀφίνοντες μόνον ἐπ' αὐτῆς μικρὸν λοφίον ἐκ μακρῶν μαλλίων, αἱ δὲ γυναῖκες δὲν κείρουσι μὲν τὴν κόμην, ἀλλὰ πλέκουσιν αὐτὴν μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας, διακοσμοῦσι δὲ τὰ σώματα αὐτῶν διὰ ποικίλων καὶ λεπτῶν στιγματῶν. Αἱ γυναῖκες φέρουσι πρὸς τούτοις περὶ τὴν ὄσφυν σιδηροῦν περιζώμα, ἐξ οὗ κρέμονται σιδηροὶ καὶ χάλκινοι κρίκοι. Εἶνε τοῦτο κόσμημα τῶν νέων γυναικῶν, ἀλλὰ καὶ αἱ μᾶλλον προσβεβηκυῖαι περὶ πλείστου ποιοῦνται νὰ φέρωσιν αὐτό. Ἄπασαι τέλος φέρουσι βοστρύχους, ἔνδεκα δὲ κρίκου, εἰς ἐνώτια. Οἱ κρίκοι οὗτοι εἰσὶν ἐκ σιδήρου, ὀρειχάλκου, ἀργύρου ἢ χρυσοῦ κατεσκευασμένοι, ἀναλόγως τῆς καταστάσεως καὶ τῶν μέσων τῆς φερούσης αὐτούς.

Ὅταν χορευῶσι, δὲν κινεῖνται, οὔτε χειρονομοῦσιν, ὡς οἱ ἄλλοι ἄγριοι λαοί, ἀλλὰ συγκρατοῦνται διὰ τῶν χειρῶν, ἀποτελοῦντες κύκλον. Εἷς ἐκ τῶν χορευόντων πηδᾷ εἰς τὸ μέσον, κάμνει ἕνα γύρον καὶ ἐπιστρέφει εἰς τὴν θέσιν του. Οἱ ἄλλοι μιμοῦνται αὐτὸν πράττοντες κατὰ σειράν τὸ αὐτὸ, ἐξακολουθοῦσι δὲ πάντοτε νὰ γυρίζωσιν.

Ἡ ἐκ τοῦ χοροῦ τούτου ἐντύπωσις εἶνε ἐκπληκτικὴ. Πολλάκις λαμβάνουσι μέρος καὶ αἱ γυναῖκες, ὅλοι δὲ ἐν γένει, πρὶν ἢ ἀρχίσωσι, χορεύουσι τὰ σώματα αὐτῶν διὰ μύρων. Ἐνίοτε εἰς τῶν πηδῶντων εἰς τὸ κέντρον τοῦ κύκλου χορευτῶν ἀπυγγέλλει ἢ ἄδει· πολεμικὸν τὴν ἄσπην· τότε οἱ ἄλλοι παύουσι πρὸς στιγμὴν, ὅπως ἐπαναλάβωσι τὸν χορὸν μετὰ πλειοτέρου ὄστρου.

Συχνὰ τὸ ἐσπέρως καθήμενοι περὶ τὴν πυρὰν τονίζουσι αὐτοσχέδια τραγοῖδια, πλήρη φιλοφρονήσεων τοῦ ἐνὸς πρὸς τὸ ἕτερον φύλον. Ἡ μὲν γυνὴ, φέρ' εἰπεῖν, παραπονεῖται ὅτι ὁ ἀνὴρ εἶνε ἀκομψός, ὅτι ἔχει ὄψιν ὀλίγον ζωηρὰν, καὶ δυσειδῆ, ὅτι δὲν εὐμοιρεῖ ἱκανῶν προτερημάτων διὰ τε τὸν πόλεμον καὶ τὸ κυνήγιον, ὅτι δμιλεῖ τραυλίζων καὶ ὅτι εἰς οὐδὲν ἐπιτυγχάνει. Ὁ δὲ ἀνὴρ

ἀφ' ἐτέρου διὰ τοῦ ἄσματος αὐτοῦ κατηγορεῖ τὴν γυναῖκα, ὅτι εἶνε ῥυπαρὰ καὶ ἀμελής, ὅτι κακῶς ἔστιξε τὸ σῶμα αὐτῆς, ὅτι εἶνε κάτισχνος τὸ πρόσωπον καὶ ἄχαρις τὸν σχηματισμὸν. Εἴτε χορεύουσιν, εἴτε τραγωδοῦσιν, εἴτε παίζουσιν ὄργανα πέραξ τῆς πυρᾶς, δὲν παύουσι πίνοντες τὸ *λουντεῖ*, ὅπερ εἶνε ποτὸν ἀποσταλασσόμενον ἐκ τοῦ ἄνθους *μόθα*, ἰσχυρότατον μὲν καὶ ἀηδὲς εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν ὑπερώαν, λίαν δὲ προσφιλὲς εἰς τοὺς *Μάρις*, ἐξ οὗ ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδία πίνουσι ἀφθονῶς. Οἱ ἄγριοι οὗτοι τότε μόνον ἀποκάμνουσιν ἄδοντες καὶ χορεύοντες, ὅταν δὲ δύνωνται πλέον, τελειώσαντες δὲ τὸ *λουντεῖ* οὐδὲν ἄλλο ἔχουσι νὰ πράξωσιν ἢ νὰ κοιμηθῶσι. Πρὸς τοῦτο δὲν ἔχουσι ἀνάγκην τῶν προστοιμασιῶν, ἅς ἐνεργοῦσιν οἱ πεπολιτισμένοι λαοί. Ἡ γῆ εἶνε ἡ κλίμη αὐτῶν.

Οἱ *Μάρις* ἐκλέγουσιν ὡς κατοικίαν αὐτῶν κατὰ προτίμησιν τὰ μᾶλλον δασώδη μέρη, ἀποφύγουσι τοὺς ξένους καὶ φεύγουσιν εἰς τὰ ὄρη εὐθύς ἅμα καὶ κατ' ἐλάχιστον προσκληθῶσιν. Οἱ ἄνδρες φέρουσι μεθ' ἑαυτῶν τόξον καὶ βέλη, ἅτινα χειρίζονται μετὰ σπανίας δεξιότητος, τὸ μὲν τόξον τανύοντες διὰ τοῦ ποδός, τὸ δὲ βέλος εὐθύνοντες διὰ τῆς χειρός. Τοῦτο δὲ μετὰ τσαύτης ὀρυκτικῆς καὶ ταχύτητος ῥίπτουσι, ὥστε σπανίως ἀποτυγχάνουσι τοῦ σκοποῦ. Εἰ καὶ οἱ *Μάρις* εἰσὶν εὐφρεῖς καὶ τίμιοι, ἀπροτροπιάζονται ἐπὶ τοσοῦτον τοὺς ξένους, ὥστε οὐδέποτε δύνανται νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸν κύκλον τοῦ πολιτισμοῦ. Τινὲς ἐξ αὐτῶν ἐρέπονται εἰς φυγὴν, ἅμα ἔδωσιν ἄνθρωπον λευκὸν, κρύπτονται δὲ ὀπίσθεν τῶν δένδρων, ὡς εἰ ἔβλεπον τὸν διάβολον. Ἐν τοσοῦτῳ ἐν μανθῆλιον χρωματιστὸν καὶ ὀλίγα κεχρωματισμένα ὑαλία εἰσὶν ἱκανὰ ἐνίοτε νὰ ἐκλύσωσι τινὰ ἐκ τῶν ἀγρίων τούτων, μεθ' οὗ καθίσταται τότε δυνατόν νὰ συνδιαλεχθῆτις, ὅτε καὶ οἱ λοιποὶ προσεγγίζουσιν ὀλίγον κατ' ὀλίγον ὅπως παρρηήσωσι τὸν ξένον.

Οἱ *Μάρις* εἰσὶ φυλὴ ἀπλὴ καὶ φιλήσυχος, μηδὲνα ἄλλον ἔχουσα πλοῦτον εἰμὴ ὄρνιθας καὶ χοίρους. Δὲν μεταχειρίζονται τὰς βοῦς, τὰ πρόβατα, τὰς αἰγας οὐδ' αὐτὸ τὸ ἄροτρον. Ἀλλ' οὐδὲ τὸ ὄπιον γινώσκουσιν, οὐ τόπον ἐπέχει παρ' αὐτοῖς τὸ περιφίλητον *λουντεῖ*.

Ἄπαντες λατρεύουσι τὴν *Λουντεσβάρην*, ἥτοι τὴν προστατευτικὴν θεότητα τῶν *Ραγιά* τοῦ *Βουστάρ*, ὧν οἱ *Μάρις* ἀναγνωρίζουσι τὴν κυριαρχίαν, τελοῦντες μάλιστα καὶ φόρον τινὰ αὐτοῖς. Οὐχ ἥττον λατρεύουσι καὶ τὸν *Μάτα-δέβι*, εἰς ὃν προσφέρουσι ἀναθήματα ἱκετεύοντες ἵνα ἀπαλλάξῃ αὐτοὺς τῆς φθοροποιοῦ εὐλογίας, ἥτις παρὰ τοῖς *Μάρις* ποιεῖ θραῦσιν πολλάκις, καθὼς καὶ ἄλλους ἰνδικούς θεούς.

Ἄμα ἐμφανισθῆ ἡ νόσος, πλύνονται ἐν τῷ γάλλυτι τῆς δαμάλευς οἱ πόδες τοῦ ἀσθενοῦς, οὗς σπογγίζουσιν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἐγγυτέρου αὐ-

τοῦ συγγενοῦς. Ἀκολούθως ἐπικαλοῦνται τὸν *Mata-débi* ὅπως εἰσέληθι εἰς τὸ σῶμα τοῦ πάσχοντος καὶ θεραπεύσῃ αὐτόν. Οἱ *Máris* μηδεμίαν ἔχοντες γνῶσιν τῆς ἱατρικῆς, ἐγκαταλείπουν εἰς τὸ πεπρωμένον τὴν περαιτέρω θεραπείαν, ἔνεκα δὲ τοῦ βίου, ὃν ἄγουσιν, ὑπὸ παντοίων προσβάλλονται νοσημάτων καὶ ἰδίως ὑπὸ ὀφθαλμίας.

Καὶ οὗτοι προσέφερον ἄλλοτε, ὡς ἄπασαι αἱ ὄρειναι φυλαὶ, ἀνθρωπίνους θυσίας, ἀλλ' οἱ Μωαμεθανοὶ διοικηταὶ τοῦ Δελὶ ἔθηκον τέρμα εἰς τὴν ἀπανθρωπίαν ταύτην. Ἡ θέα ὅμως *Δουρτεσβάρη* ἐμπνέει πάντοτε φόβον ἐν τοῖς διαμερίσμασι τούτοις, καὶ οὐδὲν σπουδαῖον ἐπιχειροῦσι, χωρὶς νὰ ἐπικαλεσθῶσι προηγουμένως τὴν προστασίαν αὐτῆς. Οἱ *Ραγιᾶ-Βουστάρ* δὲν ἐκτίθενται εἰς κυνηγετικὴν τινα ἐκδρομὴν χωρὶς νὰ συμβουλευθῶσι τὴν μεγάλην μητέρα, *μπούρι-μάβ*. Οἱ δὲ *γκοζέν*, τούτῃσι πνευματικοὶ σύμβουλοι, ἐξασκοῦσιν ἐπὶ τῶν *Máris* ἀπεριόριστον ἐπιρροήν.

Οἱ *Máris* πιστεύουσιν εἰς τὴν βασκανίαν καὶ εἰς τὴν μαγγανείαν, καὶ εἰσὶν εὐαπάτητα θύματα τῶν παραδοξοτέρων δαισιδαιμονιῶν. Οὐαὶ εἰς τὴν γραῖαν τὴν ἀποκτώσαν τὸ ὄνομα τῆς μαγίσσης. Ἡ φήμη τῶν ὑποτιθεμένων κακοποιῶν αὐτῆς μαγγανουμάτων δικτρέχει παραυτίκα μετὰξὺ τοῦ λαοῦ, ὅστις ἐρεθιζόμενος ἐπιτίθεται ἐν τέλει κατὰ τῆς δυστυχοῦς γυναικός. Ἐν τούτοις ἡ ἐπίθεσις αὕτη δὲν δύναται νὰ γείνη ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ *γκοζέν*, ἧς ἐπιτευχθείσης, ρίπτει αὐτὴν ὁ ὄχλος ἐντὸς ἀλιευτικοῦ δικτύου καὶ τὴν σύρει ἐν μέσῳ καταχθονίων φωνῶν καὶ θορύβου ἀπεριγράπτου. Ἐνίοτε ρίπτεται ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ ὕδωρ ἐντὸς δικτύου, ἢ κατὰ τὸ ἥμισυ ἐγκλεισμένη ἐντὸς σάκκου, μετ' ὃ ἀνασύρεται, καὶ ἂν ἐπιζῆ, τὸ πλῆθος τύπτει αὐτὴν βραχδάρως. Ἀκολούθως θέτουσι λίθον εἰς τὸ στόμα τῆς γραίας καὶ δένουσι τοὺς βραχίονας αὐτῆς, ἐν τοιαύτῃ δὲ καταστάσει ἐγκαταλιμπάνουσιν αὐτὴν ἐν τῷ μᾶλλον μονήρει τόπῳ τοῦ δάσους εἰς βορᾶν τῶν ἀγρίων θηρίων.

Ἐὰν παρὰ τοῖς *Máris* νέος τις ἐπιθυμῆ νὰ ἔλθῃ εἰς γάμον, ὁ πατὴρ αὐτοῦ, συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τινων φίλων διευθύνεται εἰς τὸ χωρίον, ἢ εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ υἱοῦ ὑποδειχθέντα οἶκον. Τότε, ἐὰν καθ' ὄδον ἀκούσασι κελᾶδημα πτηνοῦ, ὁ πατὴρ καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ ἐπιστρέφουσιν ἔντρομοι, καθόσον τοῦτο θεωρεῖται παρ' αὐτοῖς κάκιστος οἰωνός. Ἐπίσης ἀπαίσιον προμήνυμα θεωροῦσι τὴν συνάντησιν σκιούρου ἢ λαγοῦ, συάγρου ἢ αἰλούρου. Ἄλλ' ἐὰν ἡ συνοδεία συναντήσῃ ἀπ' ἐναντίας μόσχον ἢ ταῦρον, ἔλαφον ἢ κόρην, ἄριστον θεωροῦσι τοῦτο οἰωνὸν καὶ προχωροῦσι χαρμωσύνως. Τοιοῦτοτρόπως τὸ κελᾶδημα πτηνοῦ, ἡ συνάντησις ἀθῶων ζῶων δύναται νὰ παραδώσῃ εἰς παντοτεινὴν θλιψὴν δύο ἀγαπώμενα ὄντα, διότι παρὰ τοῖς *Máris* θὰ ἦτο πράξις βέβηλος τὸ νὰ ἐπιμείνωσι

μετὰ τοιαύτην προειδοποίησιν ἵνα ζητῶσι τὴν ποθυμένην σύζυγον.

Ἐὰν ἡ συνάντησις ὑπάρξῃ εὐοίωνος, ὁ πατὴρ καὶ οἱ φίλοι ἔρχονται εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ τῶν οἰκείων τῆς ἐκλεχθείσης νέας. Αἱ προκαταρκτικαὶ αὗται διαπραγματεύσεις ἐνεργοῦνται ἐν μέσῳ τῆς ὑπὸ τοῦ *Μουρτεῦ* παραγομένης μέθης. Κατὰ τὴν δευτέραν ἐπίσκεψιν ὁ πατὴρ καὶ οἱ φίλοι παραλαμβάνουσι τὴν νύμφην, ὅσον ἔνεστι κάλλιον κεκοσμημένην, αὕτη δὲ μετὰ τινων ἡμερῶν διαμονὴν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ συζύγου ἐπανακάμπτει εἰς τοὺς γονεῖς τῆς, ὅτε γίνεται μεγάλη οἰκογενειακὴ συνάθροισις, καθ' ἣν ἀνταλλάσσονται τὰ δῶρα. Ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ τὸ σπουδαίτερον ἀντικείμενον τοῦ γαμηλίου ἐμποροῦ εἰσὶν οἱ ἐκτομίαι χοίροι. Ὁ *γκοζέν* λαμβάνει τὴν ἀμοιβὴν του καὶ παραδίδει τὴν σύνευνον τῷ ἀνδρὶ. Ἡ δὲ τελετὴ λήγει διὰ τῆς γενικῆς μέθης.

Διακόσια μίλια περίπου βορειοανατολικῶς τοῦ *Ραγκούν*, ἐν τῇ ἀγγλικῇ Βιρμανίᾳ, εὐρίσκονται οἱ *Κάρενς*, ὧν καταφρονοῦσιν οἱ Βιρμανοὶ, θεωροῦντες αὐτοὺς ὡς κτήνη. Ὅτε κατὰ τὸ 1852 οἱ Ἀγγλοὶ κατέλαβον τὸ Πεγού, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ λάβωσι παρὰ τῶν Βιρμανῶν εἰμὴ ψευδεῖς περὶ τῶν *Κάρενς* πληροφορίας. Τούτους περιέγραψαν ὡς φυλὴν ἀδάμαστον καὶ ἀγρίαν, παρ' ἣ δὲν εἰσχωρῶν εἰμὴ οἱ γεναῖοι μικρέμποροι, οἵτινες δὲν ἐδίσταζον νὰ ριψοκινδυνεύωσιν ἐν ταῖς κλεισσοραῖς ταῖς κειμέναις πρὸς ἀνατολὰς τοῦ ποταμοῦ *Σιτάγκ* ἐν τῷ διαμερίσματι τοῦ *Τουγκού*.

Οἱ *Κάρενς* ὑποδιαιροῦνται εἰς τρεῖς μεγάλας οἰκογενεῖας, εἰς τοὺς *Σγκάσο*, *Πθὸ* καὶ *Βγκάβ*, ἅπαντες δὲ λαλοῦσι τὴν αὐτὴν γλῶσσαν, ἧτοι τὸ βιρμανικὸν ἰδίωμα *τιβετοῦ*.

Ὅτε ἐγένοντο ὑπήκοοι Βρετανίᾳ, ἔφερον ὁμοίσημον ἐνδύμασίαν, ἀλλ' ἤδη μεγάλη ἐπικρατεὶ διφορὰ μετὰξὺ αὐτῶν, ὀφειλομένη εἰς τὴν ἐπιρροὴν τῶν ἱεραποστόλων, ἐπιρροὴν, ἧτις εἰς μέρη μὲν τινα πλέον, εἰς ἕτερα δὲ ἦττον ἐπενήρησεν. Φυλαὶ τινες πρεσβεύουσι τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν καὶ εἶνε πεπολιτισμέναι, ἐνῷ ἄλλαι ἔμειναν ἐν τῇ βαρβαρότητι, διακλιθεῖσαι ἐν τῷ μέσῳ τῶν δασῶν αὐτῶν καὶ ἐντὸς τῶν δρυμόνων καὶ φαραγγῶν τῶν ὄρεων.

Αἱ κατοικίαι αὐτῶν ἄπασαι ἔχουσι πρόσκαιρον χαρακτῆρα, ἀποδοτέον εἰς τὸ σύστημα τῆς τῶν γαιῶν καλλιεργείας. Οἱ *Κάρενς* δὲν καλλιεργοῦσι τὸ ἔδαφος εἰμὴ μόνον ἐπὶ τρία κατὰ σειρὰν ἔτη, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν ὀπίων ἀφίνουσιν αὐτὸ ἐπὶ πέντε ἢ ἕξ ἔτη, τοῦθ' ὕπερ καθίστησιν ἀναγκαίως τὰς συνεχεῖς τῶν κατοίκων μεταναστεύσεις. Δὲν κατασκευάζουσι στερεὰς κατοικίας, καθόσον εἶνε λαὸς ἐκδοτος μόνον εἰς τὴν κυνηγεσίαν, ἣν ἀσκεῖ διὰ τόξων, ἀκοντίων, καὶ ξιφιδίων καλουμένων *δάς*. Πρὸς τοῦτο χρησιμώτατοι εἶνε εἰς αὐτοὺς οἱ κύνες. Καθ' οἰκονδήποτε

ώραν, καὶ ἐν μέσῳ τῆς σπουδαιοτέρας πολιτικῆς, θρησκευτικῆς καὶ κοινωνικῆς ἡμνηγώσεως εὐρισκόμενοι, ἐὰν ἀκούσωσι τὸν κυνηγετικὸν κύνα ὑλακτοῦντα ἐν τῷ δάσει, παύουσι πᾶσαν συζήτησιν καὶ τρέχουσιν ἅπαντες, ἵνα καταδιώξωσι τὴν λέαν.

Οἱ *Κάρερς* εἶνε φυλὴ ἰσχυρὰ, ἱκανὴ νὰ ὑποφέρῃ μεγάλους κόπους, ὁ δὲ τύπος τῆς μορφῆς αὐτῶν εἶνε ἥττον μογγολικὸς τῆς τῶν πεπολιτισμένων Βερμανῶν.

Ἡ ἔνδυμασία αὐτῶν ἀπαρτίζεται ἐξ ἐνὸς ζεύγους περισκελίδων βραχυτάτων, χρώματος φαινοῦ, καὶ κοσμομένων πολλὰς δι' εὐρωθῶν ταινιῶν καὶ πολλῶν κεχρωματισμένων ὑάλων. Τινὲς φέρουσιν ἐπὶ κεφαλῆς στεφάνους ἐκ τῶν ἰδίων ὑάλων. Τὰς οἰκίας αὐτῶν κατασκευάζουσιν ἐπὶ πασσάλων ἐκ χονδρῶν βαμβυκαλάμων, ὑψοῦντες τὸ πάτωμα δεκαπέντε πόδας ἄνω τοῦ ἐδάφους. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον αἱ κατοικίαι τῶν ἀποτελοῦνται ἐκ μιᾶς αἰθούσης κοινῆς ἐν τῷ κέντρῳ, καὶ ἐκ τινῶν θαλάμων πλαγίων. Ἡ ἀνάβασις γίνεται διὰ ξυλίνης κλίμακος, ἣν σύρουσιν ἐπάνω τὴν νύκτα διὰ τῆς μεγάλης εἰσόδου. Μεταξὺ τῶν ἐκ βαμβυκαλάμου στύλων, ἐφ' ὧν στηρίζεται ἡ οἰκία, περιφέρονται οἱ χοῖροι καὶ αἱ θρῆνιες. Ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν ὑπερπλεονάζουσι τὰ ἔντομα καὶ ἔρπετά, ἅτινα τὴν νύκτα ἰδίως οὐδόλας ἀφίνοσι τοὺς ἐνοικοῦντας νὰ ἀναπαυθῶσιν. Ἄλλ' αἱ περιγραφεῖσαι κατοικίαι εἰσὶν αἱ τῆς ἀριστοκρατίας, ἃς φαντασθῆ δὲ ἕκαστος ποίου εἶδους θὰ εἶνε αἱ τῶν πτωχοτέρων *Κάρερς*. Τὸ εὐνοούμενον ποτὸν αὐτῶν εἶνε τὸ *χοῦγκ*, οἶνόπνευμα κατασκευαζόμενον ἐξ ὀρύζης· θέτουσι δὲ αὐτὸ ἐντὸς πηλίνων ἀγγείων, περὶ ἃ συνχρῶρίζονται τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας κρατοῦντα ἕκαστον μίσχους ἀχύρου, δι' ὧν ἀπορροοῦσι τὸ ποτόν. Ἐνὸς ὑπολείπεται ἐν τῷ ἀγγεῖῳ καὶ μία σταγὼν *χοῦγκ*, οἱ *Κάρερς* ἀφίνοσι πᾶσαν ἄλλην ἐνασχόλησιν.

Οἱ ἄγριοι *Κάρερς* εἰσὶ φύσει λησταί. Οὐδεμίαν ποιοῦσι διάκρισιν μεταξὺ *ἰδικῶν τῶν* καὶ *ξένων* πραγμάτων, εἰς τὴν αὐτὴν δὲ κατηγορίαν ὑπάγονται καὶ διάφοροι ἄλλοι ἄγριοι τῶν Ἰνδιῶν. Οἱ ἔμποροι ἀναγκάζονται νὰ προφυλάττωνται καλῶς ἵνα μὴ ληστευθῶσιν ὑπὸ τῶν *Κάρερς*. Ὦν ὁ μεγαλύτερος πόθος εἶνε νὰ ἀραιώσιν ἐκ τῶν κλωθῶν τῶν ἐμπόρων τὰ κάποπρα καὶ τὰς χρωματιστὰς ὑάλους. Κατὰ τὰς συναλλαγὰς αὐτῶν οὐδεμίαν ποιοῦσι χρῆσιν γραφῆς· οἱ *Κάρερς*, ἀλλὰ τὴν πιστὴν ἐκπλήρωσιν τῶν συμπεφωνημένων ὑπόσχονται ἐπὶ ἀγγεῖου πεπληρωμένου *χοῦγκ*. Ἐὰν ἡ περίστασις εἶνε ἐπίσημος, γίνεται χρῆσις ἀγγεῖου πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον διατηρουμένου ὑφ' ἐνὸς τῶν μεγάλων αὐτῶν ἀρχηγῶν, καὶ κεκοσμημένου διὰ βερμανικῶν εἰκόνων, παριστανουσῶν τὰ σημεῖα τοῦ ζῳδιακοῦ, εἰς ἃς ἀποδίδεται καθολιστικὴ δύναμις. Τὸ ἀγγεῖον τίθεται κατὰ γῆς, τὰ δὲ συμβαλλόμενα μέρη προσέρχονται περίξ αὐ-

τοῦ, μεθ' ἃ φέρεται ἐν πυροβόλον, ἐν ξίφος καὶ ἐν ἀκόντιον. Τῶν ὄπλων τούτων τὸ ἐκ χάλυβος μέρος διακρέχουσιν ἀκριβῶς ἐντὸς τοῦ οἰνοπνεύματος, μετὰ τὴν πράξιν δὲ ταύτην οἱ συναλλασσόμενοι ἐπιθέτουσι τὴν χεῖρα εἰς τὰ εἰρημένα ὄπλα, ὑποχρεούμενοι δι' ὠρισμένου τύπου νὰ τηρήσωσιν αὐστηρῶς τὴν συμφωνίαν. Ἀκολούθως, ἀραιουμένων τῶν ὄπλων, πίνουσι διὰ τοῦ ἀχύρου τὸ *χοῦγκ*, μετὰ τὸ τέλος τοῦ ὁποίου θεωροῦσιν ὅτι ἡ σύμβασις ὑποχρεοῖ ἐπίσημως τὰ μέρη.

Ὁ κόσμος, ὃν φέρουσιν αἱ γυναῖκες ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, εἶνε λίαν ἰδιότροπος. Εἶνε εἶδος πύλου ἄνευ γύρου, κατεσκευασμένου ἐκ πλεκτῶν καλάμων ἢ ξύλων ἰτέας, καὶ κεκοσμημένου διὰ φανταστικῶν σχεδίων ἐκ τεμαχίων ὑέλου, ποικίλων χρωμάτων. Ἐχει ὕψος εἴκοσιν ἑκατοστόμετρα, ἀλλ' εἶνε ἄνευ κορυφῆς· ἀντ' αὐτῆς δὲ ὑπάρχει περὶ τὸ μέσον δέσμη πτερῶν πτηνῶν σπανιωτάτων. Ὅπισθεν καταπίπτουσι ταινίαι κοσμοῦμεναι διὰ πυκνῶν χρωματιστῶν ὑάλων μετὰ πτερῶν πρᾶσινα.

Περὶ μὲν τὸν λαϊκὸν αἱ γυναῖκες φέρουσι μολύβδινα περιδέραια πάχους ἐνὸς δακτύλου, περὶ δὲ τοὺς βραχίονας καὶ τὰς κνήμας ξυλίνους κρίκους, ὧν τὸ βάρος κινδυνεύει νὰ δεσμεύῃ τὰς κινήσεις αὐτῶν. Αἱ ἀγριώτεροι φυλαὶ ἐκ τῶν *Κάρερς* πιστεύουσιν εἰς τὰς μαντείας καὶ εἰς τοὺς οἰωνοὺς, ἀλλ' αἱ μάλλον πεπολιτισμένοι, αἱ ἀσπασθεῖσαι τὸν χριστιανισμόν, εἶνε ἀπηλλαγμένοι ἀπὸ πᾶν εἶδος δεισιδαιμονίας.

Πρὸς τὸ νότιον μέρος τῶν Ἰμαλαίων ζῶσιν οἱ *Βοοτίαι*, οἱ *Λέπκας* καὶ οἱ *Μερίς*, ἅπασαι μογγολικαὶ φυλαὶ λαλοῦσαι θηβετικὰς διαλέκτους. Αἱ φυλαὶ αὗται εἰσὶ κατὰ τὸ μάλλον ἢ ἥττον ἄγριοι, ἀναλόγως τῆς ἀπὸ τῶν μάλλον ἐξημερωμένων φυλῶν χωριζούσης αὐτὰς ἀποστάσεως. Τὰ τῶν *Βοοτιῶν* χωρία παρουσιάζουσι τι τὸ ἀξιοπεριεργον. Ἀπέναντι ἐκάστης κατοικίας αἰωροῦνται ταινίαι ἐκ λινοῦ ὑφάσματος παντὸς χρώματος, ἐφ' ὧν εἰσὶν ἐγκεκαρχαγμένοι δειήσεις καὶ ἐξορισμοί. Πρᾶγμα ἀπίστευτον ἀληθῶς, ἡ φυλὴ αὕτη, συνισταμένη ἐξ ἀνδρῶν ἰσχυρῶν καὶ εὐρώστων, κατήντησαν ἐκ δεισιδαιμονίας καὶ τὴν ἰδίαν αὐτῶν σκιάν νὰ φοβῶνται. Οἱ *Βοοτίαι* πλέκουσι τὴν κόμην αὐτῶν εἰς πολλοὺς καὶ μακροτάτους πλοκάμους, οἱ ἄνδρες κείρουσι τοὺς μύστακας, ἀφίνοντες μόνον δύο λοφίσκους κατὰ τὰ δύο ἄκρα τοῦ στόματος. Τὸ ἔνδυμα αὐτῶν συνίσταται ἐκ μακροῦ χιτῶνος καὶ χονδροῦ πανταλονίου βαμβυκεροῦ. Ἐπὶ δὲ τῆς κεφαλῆς φέρουσι πῖλον ἐκ χονδροῦ ὑφάσματος. Πρὸς τοῦτοις μεταχειρίζονται καὶ ὑποδήματα ἐκ πανίου ἔχοντα ὑψηλότατον κάττυμα δερμάτινον. Εἰς τὸν ἀλλοδαπὸν ἀποβαίνει δύσκολον νὰ διακρίνη τοὺς ἄνδρας ἀπὸ τῶν γυναικῶν παρὰ τῆ ἀγρία ταύτη ὄρεινῃ φυλῇ. Αἱ ἔνδυμασίαι τῶν *Βοοτιῶν* εἰσὶν ἄγαν ἐλευθερίαι· αὐτοὶ δὲ ἔχουσι μεγάλην κλίσιν ἢ μάλλον πάθος εἰς τὰ παιγνίδια.

Οί *Λέπκας* εἰσι Βουδισταί. Οὔτοι εἰσι μικρόσωμοι, χονδροὶ καὶ χρώματος καθαροῦ, τύπου δὲ μογγολικοῦ. Τρώγουσι κατὰ κόρον, τρεφόμενοι πρὸς τούτοις διὰ κρέατος, ἐλέφαντος, ρινόκερου καὶ πιθήκου. Ἐχουσι νομαδικὰς ἔξεις, καὶ ἐν γένει δὲν διακίλλονται εἰς τὸν αὐτὸν τόπον πλέον τῶν τριῶν ἐτῶν. Ἀγοράζουσι τὰς συζύγους τῶν ἀντι τιμήματος ποικίλλοντας μεταξύ τῶν τεσσαράκοντα καὶ πενήκοντα ρουπιῶν, καὶ ὅταν δὲν ἔχωσι χρήματα, ὑπηρετοῦσιν ἐπὶ πολλὰ ἔτη τὸν πενήτην αὐτῶν πληρώνοντες τοιοῦτοτρόπως τὴν ἀξίαν τῶν γυναικῶν.

Οἱ *Μεχίς* εἰσι καθαροὶ Μογγόλοι, ἀλλὰ δὲν εἶνε Βουδισταί. Θύουσι εἰς τὸν θεὸν *Κάλιν*, ἐνταφιάζουσι τοὺς ἐκυτῶν νεκροὺς, καὶ οὐδὲν φέρουσι σέβας πρὸς τοὺς Βραχμάνους. Αἱ γυναῖκες αὐτῶν εἰσι γενναῖαι καὶ πολλοὶ φίλεργοι, ἀληθῆ πρότυπα φιλοπονίας καὶ οἰκονομίας. Καλλιεργοῦσι τοὺς ἀγρούς, ὑφαίνουσιν, ἐνασχολοῦνται εἰς τὰ οἰκιακὰ αὐτῶν ἔργα καὶ μεταβαίνουν εἰς τὴν ἀγοράν. Τινὲς μάλιστα παλαιοὺσι κατὰ τῶν τίγρων καὶ διώκουσιν αὐτὰς πόρρω τῶν ἐκυτῶν κατοικιῶν. Καὶ ἐπὶ τούτοις μία σύζυγος *Μεχίς* στοιχίζει μόλις δέκα ρουπιῶν! Δεκαεξὶ δὲ ρουπίαί φαίνεται τιμὴ ὑπέρογκος εἰς τοὺς λαοὺς τούτους ἵνα κατέχωσι τηλικαύτης ἀξίας γυναικας!

Ἄπασαι αἱ ἄγριαὶ αὐταὶ φυλαὶ λαλοῦσι γλώσσας ἀνηκούσας εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν καλουμένων *Κολιριανῶν* γλωσσῶν.

[Contemporary Review].

I*.

ΤΑ ΕΛΑΤΤΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΛΟΧΑΓΟΥ

Διήγημα

Ὀλίγον ἐνδιαφέρει τὸ ὄνομα τῆς ἐπαρχικῆς πολιχνῆς, ἐν ἧ ὁ λοχαγὸς *Μερκαδιέ*—ἔξ καὶ τριάκοντα ἔτη ὑπηρετήσας, δύο καὶ εἴκοσι ἐκστρατειῶν μετασχῶν καὶ τρεῖς τραυματισθεὶς—ἀπεσῶρη τεθεὶς εἰς ἀποστρατεῖαν.

Ὁ λοχαγὸς *Μερκαδιέ* ἐξέλεξε τὴν πολιχνὴν ἐκείνην ὡς τόπον ἐγκαταστάσεως κατὰ τὸ γῆρας του διὰ τὸν ἀπλοῦν μόνον λόγον ὅτι αὐτόθι εἶχεν ἴδει τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, καὶ ὅτι κατὰ τὴν θορυβώδη παιδικὴν ἡλικίαν του, πολλάκις εἶχε καταβιάσει τὰς ἐπιγραφὰς τῶν ἐργαστηρίων καὶ θραύσει τὰς ὑέλους τῶν. Κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν του, δὲν ἔμελλε νὰ ἐπανεῦρη συγγενεῖς, φίλους, γνωρίζουσ, αἱ δ' ἀναμνήσεις τῆς νεοῦ αὐτοῦ ἡλικίας δὲν ἀναπαρίστων πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ εἰμὴ τὰς ἡγανακτικὰς μόνον μορφὰς τῶν καταστηματαρχῶν δεικνύοντων αὐτῷ τὸν γρόνθον ἀπὸ τῆς φλιάς τοῦ ἐργαστηρίου τῶν, τὰς διδαχὰς ἱεροκήρυκος, ἐν αἷς ἠπειλεῖτο διὰ τῆς κολάσεως, τὸ σχολεῖόν του ἐν ᾧ ὁ διδάσκαλός του τῷ προέλεγεν ὅτι μίαν ἡμέραν θὰ γείνη ἄξιος ἀγρόνης, καὶ τέλος τὴν εἰς τὸ τάγμα του ἀναχώρησιν ἐπισπευθεῖσαν ὑπὸ τῆς πατρικῆς κατάρτης. Διότι δὲν ἦτον ἄγιος ἄνθρωπος ὁ λοχαγός. Τὸ

φύλλον τιμωρίας αὐτοῦ ἦτον ἄλλοτε κατὰμυστον ἡμερῶν κρατήσεων ἐπιβεβλημένων αὐτῷ εἴτε δι' ἀπειθείαν, εἴτε ἐνεκα ἀπουσιῶν κατὰ τὴν κλήσιν, εἴτε ἐνεκα νεκρινῶν ταραχῶν ἐν τῷ στρατῶνι. Πολλάκις ἀφῆρηθησαν ἀπ' αὐτοῦ τὰ σειρήτια τοῦ δεκανέως καὶ τοῦ λοχίου, καὶ μόνον διὰ τῆς τύχης καὶ τῆς ἀπεριόριστου ἐλευθερίας τοῦ ἐν στρατεῖα βίου κατάρθωσε ν' ἀποκτήσῃ τὴν πρώτην του ἐπωμίδα. Γενναῖος καὶ καρτερικός στρατιώτης διήνυσε πάντα σχεδὸν τὸν βίον αὐτοῦ ἐν Ἀλγερίᾳ. Διοικητὴν τοῦ τάγματός του ἔσχε τὸν Λαμορισιέρ' ὁ δοῦξ τοῦ Νελοῦρ, παρ' ὃν ἐτραυματίσθη τὸ πρῶτον, τὸν ἐπαρσημοφόρησε, καὶ ὅτε ἦτον ἐπιλοχίας, ὁ Βουγκῶ ἐκάλει αὐτὸν διὰ τοῦ ὀνόματός του, καὶ ἔσυρεν οἰκειῶς αὐτοῦ τὰ ὄτα. Ἐχμαλωτίσθη ὑπὸ τοῦ Ἀβδὲλ Καδὲρ, ἔφερον οὐλὴν τραύματος γαταγαίου ἐπὶ τοῦ αὐχένου, σφαίρας ἐπὶ τοῦ ὤμου, καὶ ἐτέρας ἐν τῷ μηρῷ, καὶ παρὰ τὸ ἀψίνθιον, τὰς μονομαχίας, τὰ ἐκ χαρτοπαιγνίων χρῆθ κλ., κατάρθωσε τέλος ν' ἀποκτήσῃ διὰ τῆς αἰχμῆς τῆς λόγχης καὶ τοῦ ξίφους τὸν βαθμὸν τοῦ λοχαγοῦ ἐν τῷ πρώτῳ συντάγματι τῶν ἀκροβολιστῶν.

Ὁ λοχαγὸς *Μερκαδιέ*, ἀφ' οὗ λοιπὸν ὑπηρετήσεν ἐπὶ τριάκοντα καὶ ἔξ ἔτη, μετέσχε δύο καὶ εἴκοσι ἐκστρατειῶν καὶ τρεῖς ἐτραυματίσθη, εἶχε λάθει ἄρτι τὴν σύνταξιν του, οὐδὲ εἰς δισχίλια φράγκα ἀνερχομένην τὸ ποσὸν δὲ τοῦτο προστιθέμενον εἰς τὰ δικαῖοσια πενήκοντα φράγκα τοῦ παρασήμου του, ἔταττεν αὐτὸν εἰς τὴν κατάστασιν ἐκείνην τῆς ἐντίμου ἐνδείας, ἣν τὸ Κράτος ἐπιφυλάττει εἰς πλείους τῶν ἀκριφῶς ὑπηρετησάντων αὐτό.

Ἡ ἐπιστροφή αὐτοῦ εἰς τὴν γενέθλιον πολιχνὴν ὑπῆρξεν ἄμοιρος πομπῆς. Ἀφίκετο πρῶταν τινὰ διὰ τὸν λεωφορείου, σιγῶν καπνίζων, ἐν οἰκειότητι ἦδη πρὸς τὸν ὀδηγὸν διατελῶν, εἰς ὃν καθ' ὃδὸν ἀφηγήθη τὴν διάβασιν τῶν «Σιδηρῶν Πυλῶν», ἐπεικῶς συγχωρῶν τὰς συχνὰς ἀπροσεξίας τοῦ ἀκροατοῦ του, διακόπτοντος συνήθως αὐτὸν διὰ βλασφημίας ἢ διὰ τοῦ ὑβριστικοῦ παρωνυμίου *ρελῶνα* ἀποτεινομένου πρὸς τὴν δεξιὰν φορβάδα. Ὅτε τὸ λεωφορεῖον ἔστη, ἔριψεν ἐπὶ τοῦ πεζοδρομίου τὸν μάρσιππόν του, κατακεκαλυμμένον ὑπὸ ἐπιγραφῶν τοσούτων ὅσαι καὶ αἱ μεταλλαγαὶ τῆς φρουρᾶς τοῦ ἰδιοκτῆτου αὐτοῦ· καὶ οἱ παρατυχόντες ἐκεῖ ἐξεπλάγησαν σφόδρα βλέποντες ἄνθρωπον φέροντα παράσημον—πράγμα σπάνιον εἶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις—εἰσερχόμενον εἰς τὸ προστυχὸν ἐκεῖ καπηλεῖον καὶ προσφέροντα φιλοφρόνως οἶνον εἰς τὸν ἀμαεληλάτην.

Ἐν τινι ἀποκέντρῳ οἰκίᾳ, ἐν ἧ, προσδεδεμένοι ἐμυκῶντο δύο ἀγελάδες, καὶ ἐν ἧ ὄρνιθες καὶ νῆσσαι ἐπλανῶντο ἐν τῇ αὐλῇ, ἐνοικιάζετο ἐσκευασμένος δωμάτιον. Ὁ λοχαγὸς ὀδηγούμενος ὑπὸ δυσειδοῦς γραῖδιου ἀνήλθε τὴν κλίμακα, δριμεῖαν ὀσμὴν σταύλου ἀποπνέουσαν, καὶ εἰσῆλθεν εἰς πλῆκίστρωτον δωμάτιον οὐτινὸς τοὺς τοίχους ἐ-